

Zlatko Dukić, književnik i novinar

Riječ na otvaranju Međunarodne kružne izložbe fotografija „SBM Circuit Tuzla 2015.“ (Srbija, BiH, Crna Gora) – u Galeriji Foto-kino kluba Tuzla, u četvrtak, 26. 11. 2015. u 19 sati

Nisam u to baš potpuno siguran, ali mi se čini da malo ko od nas zna šta povezuje Mađarsku, Rusiju, Tursku, Sloveniju, Bahrein, Španiju, Kinu, Oman, Saudijsku Arabiju, Indiju, Australiju, Veliku Britaniju, Norvešku, Vijetnam, Makao, Njemačku, Singapur, Češku Republiku, Srbiju, Kuvajt, Sjedinjene Američke Države, Maleziju, Kuvajt, Holandiju, Rumuniju, Austriju, Hong Kong i Kanadu.

Nisam odgovor na pitanje šta povezuje ove zemlje znao – sve dotle dok nisam otvorio disk sa fotografijama, prip-remljenim za Međunarodnu kružnu izložbu „SBM Circuit Tuzla 2015.“, koja se – otprilike u isto doba – događa i u Srbiji i Crnoj Gori.

A kad sam pogledao neobično uspjele, maštovite, kvalitetne i vrijedne umjetničke fotografije autora iz nabrojanih zemalja, postalo mi je još jasnije da umjetnost, kultura, kreativan čin u bilo kojoj vrsti duhovnog stvaranja – najbolje, najdjelotvornije, najiskrenije i najlakše briše sve granice. I državne, i političke, i nacionalne, i rasne, i kulturološke, i geografske, i demografske...

Nekoliko ciklusa umjetničkih fotografija je sadržano u ovom performansu. U svakom od njih – Portret, Žena, Život, Otvorena boja ili Otvoreni monohrom – odmah se uočava da se radi o rijetko uspjelim, maštovitim i katkad do savršenstva dovedenim majstorima kamere, svjetla, boje, kompozicije, stila... Ipak, ono što smatram najvećom vrijednošću i kvalitetom, koji odskače od ostalih atributa ove izložbe, jeste nesvakidašnje uspješno dostignut govor ljudskog lica, ljudske kože i ljudskog tijela.

Umjetnici fotografije, i inače, u posljednje vrijeme naročito – bar tako se čini – preferiraju čovjeka, njegovu figuru, njegovo lice, oči osobito, tijelo i pokret. Ovog puta, u tom pogledu se otišlo krupan korak naprijed – opsjednutost čovjekom, njegovim licem, kožom i tijelom, na granici je p e r f e k c i j e, koja govori podjednako snažno i efektno i o umjetniku i njegovoj kreativnosti, ali i o objektu, o predmetu slikanja, o motivu koji je kamera ovjekovječila.

Kad se taj podatak ima na umu, onda već sama ideja kružne izložbe internacionalnog sadržaja u nekoliko zemalja istovremeno, mora biti proglašena dvostruko značajnim događajem. S jedne strane, moramo ga čitati i prihvatati kao osvježanje u ovoj vrsti umjetnosti i – pogotovo – u posvećenosti toj umjetničkoj fotografiji, koja odlikuje Foto-kino klub Tuzla. S druge strane, to ima funkciju najave jednog kvalitativnog zaokreta u odnosu prema umjetničkoj fotografiji, njenoj ulozi ambasadora i poveznice ljudi i prostora na različitim tačkama ovog globusa, kao indentifikacije s onim što je univerzalni jezik umjetnosti – razumijevanje, upoznavanje, povezivanje, identičan put potvrđivanja i ovjeravanja vještine, znanja i umijeća.

Iz tog ugla posmatrano, ovo zadovoljstvo – nazvano Međunarodnom kružnom izložbom fotografija – zavređuje, u najmanju ruku zahvalnost i svaku pohvalu esnafskoj Asocijaciji umjetničke fotografija Bosne i Hercegovine i tuzlanskom Foto-kino klubu, a prije svega udarnicima Ozrenu Božanoviću i Robertu Andrejašu, sa saradnicima i istomišljenicima. Jer, njihova upornost, njihova istrajnost i dosljednost u onome čime su nas i večeras obradovali i počastili, više je od samo posvećenosti umjetničkoj fotografiji i potrebi da se ona predstavi, razvije i afirmiše.

To je, isto toliko važno i vrijedno, instaliranje svojevrsnog čipa neodoljive želje da ova oblast umjetnosti

stekne pravo građanstva i onu i onoliku afirmaciju, kakva dolikuje soju tihih, nevidljivih, ali i neumornih stvaralaca, koji, onda kad to procijene korisnim i potrebnim, u jednom trenutku eksplodiraju – onim što najbolje znaju i što najviše vrijedi.

I onda nas „izuju iz cipela“ i natjeraju da ne možemo da ne uživamo.

I da se počašćenim i privilegovanim smatra onaj ko je u prilici da otvori jednu ovakvu izložbu. Koju, šta drugo, nego proglašavam otvorenom.